

הדלקת הנר: 11:11
 יציאת השבת: 11:18
 לפני אופק אשדוד

עלון מס' 249
 "ג אדר התשע"ג
תצוה

"מחודדין בפיר" ...

שיהיו דברי תורה

"ואם אין מוזני נא מספרך"

בשעה שעמד משה בתפילה על עם ישראל בחטא העגל, אמר שמוכן שימחק שמו, העיקר שעם ישראל לא ינזק, ואכן בפרשתנו שמו לא מופיע. מסופר בתלמוד (שבת) על רב שהיה חולה מעיים ושמואל היה רופא וידע שרפואתו של רב תהיה רק כשיתאפק ולא יתפנה כשצריך מיד. לכן בקש שמואל מבני ישיבתו שכאשר יבוא רב לישיבתו וישאל היכן השירותים לא יגלו לו ובכך יתאפק ויתרפא וכך היה. מכיון שרב הצטער שלא גילו היכן השירותים אמר: יהי רצון שמי שמצער אותי לא ישארו לו בנים בחיים..

מכיון שיצאה הקללה מפיו נפטרו בניו של שמואל... למרות ששמואל התכוון לטובה.. מכאן למדנו מה יכול לקרות כשמקללים את הזולת, וכל שכן באנשים שכאשר כועסים הם מקללים את עצמם.. כמה צרות הם מביאים על עצמם, שכן ישנם ממונים הקרויים "אוררי יום" אשר נוטלים את הדיבור שקולל ברוגזו של האדם ומעוררים ומביאים את הקללה לעולם.. וכן האמהות היקרות תזהרנה כאשר הילדים מכעיסים אותן שלא לקלל.

החיד"א בשם הזוהר (מתוך לבוש יוסף)

"ואתה תצוה"
 תצוה ר"ת
 צעקת הדל תקשיב
 ותושיע
 עם הצו של הדלקת
 המנורה המסמלת
 את אור התורה
 אל ישכח אדם את
 מעשה החסד
 והצדקה..
 הרב אשר הורוביץ
 (מתוך אמרות חכמה)

"לזכרון לפני ה' תמיד"

פעם בא אדם לר' יהודה מסטרטין זצ"ל ובכה שאינו זוכר את מה שהוא לומד.. "יתן לי רבנו סגולה שלא אשכח את תלמודי". ענה לו הרב: "כתוב 'לזכרון לפני ה' תמיד' ומה כתוב לפני כן- 'להעלות נר תמיד' אף אתה אם תהיה מעלה 'נר תמיד' תדליק את הנר ותשב ללמוד תורה אז תלמודך ישאר בידך... (תורת הפרשה) וכל אדם השוכח את לימודו ישאל את עצמו האם שכשאר אנשים חייבים לו כסף.. האם גם אז הוא שוכח אותם...!?"

"ונשמע קולו בבואו אל הקודש"

מעיל מכפר על לשון הרע. אמר הקב"ה: יבוא דבר שבקול ויכפר על מעשה קול. (ערכין)
 מסופר על הצדיק ר' מנחם ישוכה זצ"ל שהיה נזהר לדבר לשון הרע, וזאת לא מפני שפחד מהעונשים שיש על מי שמדבר לשון הרע, אלא מתוך אהבת הבורא ואהבת ישראל שבערה בו שלא יכל לשמוע שמדברים על יהודי. וכאשר היה שומע יהודי שמדבר לשון הרע היה מתחיל לשיר בקול "מי האיש החפץ חיים"... עד שאותו יהודי שדיבר הפסיק..
 תורת הפרשה

בגדי האדם לרמזים
 על מידותיו
 של האדם שכתוב
 "בכל עת יהיו
 בגדיך לבנים...
 הלהרשיט"

"ועשית בגדי קודש"
 לאהרון אוזיך
 לכבוד ולתפארת"
 הרוצה ללבוש
 בגדי רבנות
 ובגדים חשובים
 עליו להיות כאהרון
 הכהן 'אוהב שלום
 ורודף שלום...'
 באר יצחק
 (מתוך אמרות חכמה)

"ונשמע קולו בבואו אל הקודש"
 משל לאדם שיש לו מאזנים לשקילת זהב שאין ספק שלא ישתמש בהם לשקילת מלפפונים שכן דיוקם ישתבש והם יזדקקו לכיול, כך גם הפה שנועד ללימוד, לתורה ולתפילה אשר אם האדם משתמש בו לדברים בטלים, היאך תתקבל תפילתו..
 החפץ חיים זצ"ל מתוך ומתוק האור

מצוות מתנות לאביונים בפורים

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

מצווה לתת מתנות לאביונים

בפורים. וכתב רבנו הרמב"ם (מגילה ב זי) "מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח לרעיו, שאין שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות".

מדיני מתנות לאביונים:

א. צריך לתת שתי מתנות לשני אביונים, מתנה אחת לכל אביון. ויוצאים ידי חובה בנתינת כסף או דבר-מאכל, אבל לא בכלים או בגדים. ומן הדין די בנתינת מטבע הפחות ביותר (10 אגורות), וטוב להחמיר ולתת כשיעור שווי סעודה אחת.

ב. הנותן שתי מתנות לאיש ואשתו אביונים יצא ידי חובתו. והוא הדין אם נתן לאב ולבנו הסמוך על שלחנו שהם אביונים, יצא.

ג. יוצאים ידי חובה בנתינה לקטן אביון.

ד. אין מדקדקים במעות פורים אלא כל אדם מישראל הפושט ידו ליטול נותנים לו.

ה. אפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב במתנות לאביונים.

ו. עני שקיבל מתנות לאביונים, יכול לעשות בכסף כל מה שרוצה, ואינו חייב להשתמש בכסף לצורך סעודת פורים.

ז. מצוות מתנות לאביונים ביום ולא בלילה.

ח. הנותן המחאה (צ"ק) לאביון, יוצא ידי חובת מתנות לאביונים, שהרי יכול לפדותו בבנק או יכול לקנות בו מצרכים אצל מכירו.

ט. יכול לתת מעות לגבאי צדקה, שמחלקם לעניים ביום פורים, ואף שאין העני יודע ממי באו לו המעות.

אין הטבע מוליד, אלא רצון ה..

מתוך אוצרות התורה

מי שיצר הטוב בו,
הוא מרגיש בצערו של הזולת..

אוצרות התורה

"כמועשהו במינו יהיה"

כשם שאדם מתנהג כן יתנהגו עמו. והנהגותיו של האדם הם הלימוד הגדול ביותר עבור בניו..

"כמעשהו ממנו יהיה" ואם אדם רוצה לדעת כיצד מסתכלים עליו בשמים יתבונן כיצד הוא מתנהג עם הבריות (כולם ולא רק חבריו) שנאמר "והשב אפודתו אשר עליו" כשיתבונן האדם לדעת איזה מלבוש יש לנשמתו בעולם האמת אז "כמעשהו ממנו יהיה" יתבונן במעשיו אם הם טובים.

מתוך לבוש יוסף

משל למלך באפריקה שהיה לו בן יחיד שאהב אותו כנפשו וטיפח אותו עד ליום שנעשה בחור, ניגש לאביו ואמר לו: "אבא, אני רוצה ללמוד מקצוע, מי יודע מה ילד יום, ואם יהיה לי מקצוע יש לי עתיד?"

"אין בעיה בני היקר", ענה האב, "אתה צודק". נתן לו סכום כסף ושלה אותו לאמריקה שילמד מקצוע ויחזור מהר.

כעבור חמש שנים, שולח הבן מברק לאבא שהוא בדרך חזרה הביתה מלא געגועים, אביו המתין לו וקיבלו ביחד עם כל נכבדי העיר, האב חיבק ונישק את הבן, ואמר לו: "מהיום לא תעזבני". עשה לו מסיבה ענקית לכבוד שובו ובתום הסעודה פנה האב לבנו ואמר לו: "בני היקר והחביב לי מכל, אמור נא לי, איזה מקצוע בחרת לך?" קם הבן ממקומו ואמר: "אבא! אני למדתי מקצוע חשוב מאוד, שהמשכורת שמנה עד מאוד, יש לי תעודה של מהנדס מטוסים".

אלא שלפתע האב פרץ בבכי סוער שהבן לא הבין כלל, ואמר לאביו: "אבא, זה מקצוע מצוין עם כבוד וכסף וכל מה שצריך, למה אתה בוכה?"

"אני יודע שזה מקצוע טוב", ענה האב, "אלא שאין מטוסים באפריקה וממילא עכשיו אתה תעזבני לצמיתות, ועל זה אני בוכה שבני אהובי יעזבני".

והנמשל ברור, שהאדם צריך פרנסה, אלא שלפני שאנו בוחרים מקצוע צריך לשקול בפלס אם זה מקצוע שיקרב אותנו לאביו שבשמים, או חלילה להיפרך, וכבר אמר רבי נהוראי איני מלמד את בני אלא תורה.

ובחרת בחיים

"ונשמע קולו בבאו אל הקודש.."

מה שאתה דורש מהילדים, דורשים ממך..

בדרך כלל ההורים בעלי ציפיות גדולות וכאשר ציפיותיו אינן מתגשמות יש לו תלונות על הילד הבאות בדרך של בזיונות: אתה לא יוצלח.. מה יצא ממך.. על כל הורה לחשוב אילו היה ה' יתברך מתנהג איתו לפי מה שמצפה ממנו, מה היה קורה לו..

מתוך ב'גן החינוך'

נשאל הסבא מנובהרדוק ע"י תלמידו,
מאתר וקנה חליפה חדשה,
מה יעשה כדי שלא יתגאה בה.

והשיבו: תן אותה בהשאלה לידיך כמה ימים שהוא ילבשנה תחלה ואתה תלבשנה אחר כך בתורת משומשת, ובכך לא ירום לבבך..

"ואתה תדבר אל כל זכמי לב"

תלמיד אשר אינו מודע למעלותיו לא יוכל לנצלן כראוי והן עלולות להאבד ולעומת זאת כאשר נחמיא לו ונעודד אותו על ידי הארת הצדדים החיוביים באישיותו הוא יכיר ביכולותיו וישנו סיכוי גדול שיוכל להצליח לממש את הכוחות הטמונים בו.. מתוך 'נצה ראה וחנך'